

[Miljøministeren]

jeg heller ikke var tanken med hr. Duetofts indlæg.

Det er naturligvis helt nødvendigt, at vi kigger på investeringer i internationale sammenhænge. Det er også derfor, Miljøministeriet har lavet en international strategi, som går ud på, at hver gang vi laver nogle nationale foranstaltninger, så skal de ses i en international sammenhæng. Vi skal ikke foretage nationale miljøtiltag, som er dybt godnat, hvis ikke der sker noget som helst internationalt. Derfor må der være en afvejning hele tiden.

Men jeg vil godt til hr. Duetoft sige, at det altså ikke nytter noget at skyde ansvaret fra sig, hvis det er det, der ligger i dette med, at det hele skal foregå i Østlandene eller i ulandene. Det kræver nogle ændringer i vores egen levevis, og det kan vi lige så godt gøre os klart. Hvis ikke vi gør det, så kommer vi ingen vegne. Og vi skal ikke bilde os ind, at vi kan få Østlandene og ulandene til at foretage nogle ændringer, hvis vi ikke selv vil gøre nogle ting. Eksemplets magt er nu stadig ikke det allerdårligste opdragelsesmiddel.

Om ulandsbistanden vil jeg blot sige, at jeg er meget enig med hr. Duetoft i, at vi skal diskutere, om ulandsbistanden på visse områder skal målrettes noget anderledes, sådan at ulandsbistanden i højere grad tager højde for disse problemer. Det er naturligvis også nogle ting, som kan indgå i forbindelse med de generelle Danidadiskussioner om, hvordan man prioriterer opgaverne inden for ulandsbistandsområdet nationalt og internationalt.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg har det faktisk med miljøministeren, som jeg har det med Ekstra Bladet: Jeg bliver utilpas, hvis avisen begynder at rose mig.

Ministeren sagde noget om, at ministeren en sjældent gang var enig med undertegnede. Nej, sådan burde ministeren ikke have sagt. Ministeren burde have sagt, at det var IPCC's rapport, ministeren var enig med, som meget klart understreger usikkerheden, som er enormt stor vedrørende alt det, der hedder klimaforandringer.

Så stor er den, at det ville være rent hasardspil på nuværende tidspunkt at bruge nogle penge, som Danmark ikke har, på de initiativer, som Socialdemokratiet i sin motiverede dags-

orden peger på. Og så kan ministeren jo ikke stemme for den motiverede dagsorden, for den tale, der lød her nu, lød som alt andet.

Ministeren er begyndt at tænke på økonomien, og at vi ikke har råd til det nu, og alligevel er der jo et helt afsnit i Socialdemokratiets motiverede dagsorden, som kører den anden vej, medmindre ministeren udlægger udtrykket »økonomiske styringsmidler« som nye afgifter til landbruget og nye afgifter til dansk erhvervsliv. Hvis det er det, ministeren vil pålægge erhvervslivet og landbruget, så er det en anden sag.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Ministeren kastede sig ud i en længere diskussion om styringsmidler og tvang og sagde, at det vil ministeren ikke osv.

Jeg forstår egentlig ikke den diskussion. Ministeren ved jo udmærket godt, at det, vi 179 mennesker er valgt til herinde, er at tage politisk stilling til nogle ting. Vi skal være dem, der tager politisk stilling til, hvordan udviklingen skal påvirkes. Hvilke midler vi vil påvirke udviklingen med, er naturligvis et politisk valg, og ministeren skal ikke komme og fortælle mig, at hvis det passer hende, så bruger man ikke tvang. Jeg skal ikke nævne et meget aktuelt eksempel her for nogen tid siden, hvor ministeren faktisk greb ind med en tvangsforanstaltning i form af et forbud. Så når det passer, kan man altså godt bruge tvang, selv om ministeren ikke er tilhænger af det i andre situationer.

Hvis vi andre tør antyde, at man kan blive nødt til at bruge tvangsmæssige foranstaltninger forstået på den måde, at det drejer sig om forskrifter, hvis overtrædelse er sanktioneret med en eller anden reaktion, så vil ministeren pludselig ikke være med til tvang.

Det er samtidig et lidt ejendommeligt oplæg til den diskussion, vi skal have efter denne debat, for det drejer sig om seks miljølove, hvor man udmærket, hvis man ellers var i det humør, kunne omskrive det til at være seks ganske omfattende opskrifter på tvangsforanstaltninger.

Margrete Auken (SF):

Først vil jeg gerne takke for debatten. Den er i en vis henseende forløbet bedre, end jeg havde frygtet. Jeg synes, vi har kunnet høre, at mange herinde har læst og fulgt klimadebatten,